

צדקה תרדוֹף — למהותו של הצדק הישראלי

1. דברים פרק טו

שפטים ושליטים תפנו לנו בכל שערין אשר יקוק אלקיך נתנו לנו לשפטין ושפטו את העם משפט צדק: לא פשה מespט לא פפיר פנים ולא גחק שפוד כי השפוד ענור עני חכמים ויסלפ' דברי צדיקם: צדק א זק תרדוֹף למשׁתְּחִית וְכַשְׁתָּא אֶת פְּאַצְׁעָא אֲשֶׁר יִקּוּק אַלְמִינֵךְ נָטוּ לְךָ:

2. רקנטוי שט

צדקה תרדוֹף למען תחיה וירושת הארץ אשר יי' אלהיך נתנו לך. אמרו רבותינו ז"ל בספר הבהיר הצדקו מדת דין של עולם שנאמר הצדקה תרדוֹף, וכटיב בתורה למען תחיה יירושת הארץ. אם תדין את עצמך תחיה, ואם לאו הוא ידין עליך ותקיים בעל ברחך.

3. בבא מציעא דף לג עמוד ב

דאמר רבי יוחנן: לאחרת ירושלים אלא על שדנו בה דין תורה. – אלא דין דמגיזתא לדיניינו? – אלא אימא: שהעמידו דיניהם על דין תורה, ולא עבדו לפנים משורת הדין.

4. בבא מציעא דף לג עמוד א

רבה בר בר חנן וברבו ליה הננה שקולאי חביתא חמרא. שקל לגימיהו, אותו אמרו לר' אמר ליה: חב לחו גימיהו. – אמר ליה: דין הכהן? – אמר ליה: אין, למען תלך בדרך טובים. יהיב להו גימיהו. אמרו ליה: עני אני, וטרחין כולה יומא, וכפין, ולית לו מידי. אמר ליה: זיל חב אגריהו. – אמר ליה: דין הכהן? – אמר ליה: אין, וארכות צדיקים תשمر.

5. פסיקתא זוטרתא פרשת שופטים דף בה עמוד א

תירצד צדק תרדוֹף הלך אחר בית דין יפה. אחר רב כי אליעזר ללוד וכו'. עד אחר חכמים לשכת הגזיות. תירצד צדק תרדוֹף אחד דין ואחד לפשרה. כייד שתי ספינות עוגרות בנחר וכון שני גמלים שייחו עלין במעלות בית חורון שניהם עולין שניהם נופלין. בזו אחר זה שניהם עוברי. הא כייד קרובה ושאינה קרובה תדחה שאינה קרובה מפני קרובה. טעונה ושאינה טעונה תדחה שאינה מפני הטעונה. שתיכון טענות. הטפל שורה ביןיהם ומעלות שכר זו לזו.

6. סנהדרין דף ו עמוד ב

רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי אומר: אסור לבצע, וכל הבוצע - הרי זה חוטא, וכל המברך את הבוצע - משיח היה אומר יקוב הדין את החר, אבל אחרן אהוב שלום ורוח שלום, ומשיח שלום בין אדם לחברו, שנאמר תורה אמרת היתה בפיrho ועלה לא נמצא בשפטיו בשלום ובמיشور הילך אני ורבים שישיב מעון...רבי יחשע בן קרחא אומר: מצוה לבצע, שטאמר: אמרת ומשפט שלום שפטו בשעריכם. והלא במקומות שיש משפט אי שלום, ובמקומות שיש שלום - או משפט. אלא איזחו משפט שיש בו שלום - הוא אומר: זה ביצוע. וכן בדור הוא אומר ויהי דוד עושה משפט וצדקה, והלא כל מקום שיש משפט - אין צדקה, וצדקה - אין משפט, אלא איiorו משפט שיש בו צדקה - הוא אומר: זה ביצוע

7. טור חושן משפט סיימו יב
 ומצואת לוין להתחילה במספרה שיאמר במה אתם רוצים יותר בפשרה או בדין: אפילו אם שמע דבריהם וידעו להיקן הדין נוטה כל זמן שלא גמר הדין לומר פלוני זכאי ולפלוני חייב אבל לאחר גמר דין אין יכול לעשות פשרה... וכל דין שעושה פשרה תמיד הרי זה משובח ועליו נאמר אמר אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם איזה משפט שיש בו שלום זו פשרה... כתוב בספר המצוות צרכיך הדיניין להתרחק בכל יכולת שלא יקבלו עליהם לדין דין תורה כי מאר תמעטו הלבות וגרטינן בירושלמי פ"ק דסנהדרין בימי ר"ש בן יהואי בטול דין ממונות אמר ר"ש בן יהואי לית דחכים בדין יוסי בן חלפוג באו ב' אנשים לפניו אמרו לו על מנת שתתידינו דין תורה אמר להם אני יודע לדין לכם דין תורה

8. בראשית רבת (וילנא) פרשה לג ד"ת איזבו אלהים
 אלכסנדרוס מוקדון אזל לגבי מלכא קציא לאחורי הרי חזק, וslash היה נפק לי והוא טען גימודמי דזהב בגו דסקוטס דזהב, א"ל לממונך אני צרך, א"ל ולא היה לך מה מכול בארכע דאתנית לך להדין, א"ל לא אתית אלא בעיא למדיע, לך אتون דניין,
 יתיב גביה יומה חדא אתה חד בר נשכבל על חבירה אמר הדין גברא זבן לי חזא קילקלתא ואשכחית בגנה סימטא, וההוא דזבון אמר קילקלתא זבנית סימטא לא זבנית וההוא דזבן אמר גבוכו קילקלתא ומה דבגנה זבנית.
 אמר לחוד מנינו איתך לך בר דבר אל הין ואמר לאוחרני איתך לך ברתא נוקבא א"ל הין אמר להון זיל אסיב דין לדין והוי מומנו לתרוריוון,
 חמתייה יתיב תמה א"ל מה לא דינית טב א"ל אין, אמר ליה אלו היה גבוכו היך הויתון דניין, א"ל קטלון דין ודין ומלכות נסבא מומנו דתרוריוון, א"ל אית גבוכו מטר נחתת א"ל הין, א"ל אית גבוכו שמא דנה א"ל הין,
 א"ל אית גבוכו בעיר דקיק א"ל הין, א"ל תיפח רוחה דהחווא גברא לא בזוכותכו נחתת מטר ולא בזוכתכו
 שימוש דנחה עליון אלא בזוכותיה דבעירא דכתיב (תהלים לו) אדם ובכמה תשיעי ה', אדם בזוכות בהמה תשיעי ה',

9. אבות פר' ה'
 ארבע מידות באדם. האומר שלי שלי ושלך שלך זו מדות בינוינה. יש אומרים זו מדת סדום. שלי שלך ושלך שלי עם הארץ. שלי שלך ושלך שלך חסיד. שלך שלי ושלך רשות:

10. אוצרות הראייה / תורתו שבע"פ / דברי ר' שלמה זלמן שרנא
 "ambilי לקבוע מהו המשטר החברתי של התורה, יש להגיה בדואות כי בזמנים עקבי של כל חוקי התורה בשיטה החברתי והכלכלי ללא ויתורים פשרות, לא יוכל "המשטר של הרוכוש" [קפיטליסטיות] להתקיים. כי מצוות התורה ונוסף לו זה "וועשית הישר ומתווב" שבישראל זהו דין, לא לפנים ממשות הדין, מצמצמים כל כך את הבעלות והזכויות של הרוכוש עד שקיומו נעשה לבלי אפשרות ולא כדאי".

11. שבת דף לג' עמוד א'
 בעו גולי ערים ועובדות כוכבים והشمאות שמיטין ויובלות - גנות בא לעולם, מגלין אותן, ובאין אחרים ווישבין במקומן... או תרצה הארץ את שבתתיה כל ימי השמה ואתם בארץ אויביכם וגוי וככתב כל ימי השמה תשבת

12. שבת הארץ - הרב שוק
 היחיד מתנער מחי-החול לפרקם קרובים - בכל שבת. "בא שבת באה מנוחה", מתחלת הנפש להשתחרר מכבליה הקשיים וمبקשת היא לה אז נתיבות עליונות... "בינוי ובוי בני ישראל אותן לעולם" יום קדוש, אשר בו ותגלה נסית האומה - הנטייה של החיים האלהיים כמו שהם... את אותה הפעלה, שהשבת פועלת על כל יחיד, פועלות היא השמייטה על האומה בכלל. צורך מיוחד הוא לאומה זו, שהיצירה האלהית נטועה בקרבה באוון בלוט ונצהרי, כי מזמן יזמן יתגלת בתוכה המאוור האלהי שללה בכל מלא זהרו, אשר לא שבתתו חי- החברה-של-חול עם העמל והדאגה, הזעף והתחרות אשר להם, למען תוכל להתגלות בקרבה פנימה טהרתו נשמה בכללוֹתָה כמו- שהיא.